

King of the World

Have you ever day-dreamed about winning the Lotto? Or being king for a day? What would you do?

When we were young, we had the time to indulge our imagination. We pretended to be famous, wealthy, powerful. Of course we grew up, but sometimes not out of those fantasies. In fact, multi-billion dollar industries are dedicated to making those dreams come true. But only for a while. And always for a price.

Let's take the ultimate indulgence. What does it really mean to be "king of the world?" Take a few moments and step into the shoes of Jesus. How would you answer the charge you were a king of all?

As Roman governor of Judea, Pilate was judge and jury in capital cases. His question was direct: "Do you claim to be king of the area I govern in the name of Caesar?" An affirmative answer would have sealed the fate of Jesus, since he would be branded as a political revolutionary.

But the phrase "King of the Jews" had a spiritual meaning that might have escaped Pilate. To probe Pilate's understanding, Jesus answers a question with a question: "Who are your witnesses about me?" Dismissing Jesus' question, Pilate retorts by pressing his point: "What have you done?" In other words, Pilate wants a direct witness from the source Himself, not from his accusers. [34-35]

Jesus responds with a speech about his arena (i.e., "his kingdom"). Jesus' arena is not that of popular culture or politics; if it was there would be a bloody revolution. [36]

Pilate still presses the point: "You are a king, aren't you?" Jesus gives in on a semantic point ("You're the one who says so, Pilate") but finally gives Pilate a direct witness: Jesus speaks the truth.

How does the truth Jesus speaks and the truth the "world" speaks differ? The truth of the world is transient in nature; it changes with the season and the political landscape. It speaks to ambition and power, to possessions and pleasure. The truth of the world is, at best, shallow.

But the truth Jesus speaks is one of the heart. The truth of Jesus is more than facts; it is one of fidelity. God is "true" to us; that means, he is faithful. He shows us his fidelity through his Son and the power of his Spirit. When we are true to God in return, we "live in truth" (that is, in relationship). Since God is eternally faithful, God's truth goes beyond the transient nature of politics, fashion, and fame.

How does your relationship with God touch you in ways the world cannot match? How has the truth of world failed you? How has God's faithfulness sustained you?

A theologian once said that all revelation is invitation. In other words, all that God reveals to us invites us to live with him. This is the reality of Jesus' kingship. Jesus is Lord, so we might live near him in love. He is King of the World, not over us but for us and with us.

How can you place one area of your life over to the King of the World this week?

Царство не з цього світу, яке прийшло у світ

Одна з найсильніших спокус — спокуса влади, яка не рахується з правдою, не визнає своїх обмежень. Із цим часто пов'язана спокуса будувати такий устрій, який

має вирішити усі проблеми людства і дати людям «святий спокій». Взамін за міраж майбутнього щастя така влада вимагає обмеження свободи людини.

Тоталітарна влада все обіцяє і всього вимагає. Вона відбирає в людини те, що найбільш людське: право на власний розвиток і свободу. Тим часом кожна людська влада — обмежена, бо вона насправді здатна гарантувати більше порядку, засобів до життя та медичної опіки, але не має сили зцілити людину зсередини, як і не може нікому обіцяти життя вічне.

Христос не руйнує ніякої людської влади. Політична влада нам потрібна, вона один із Божих дарів для людського суспільства. Однак Христос розкриває фальшиві претензії земної влади, кажучи Пилатові правду про себе: «Я — цар. Я для того народився і для того прийшов у світ, щоби дати свідчення істині. Кожний, хто від істини, слухає Мій голос» (Йн. 18, 37). Христос — не безборонний хтось. Він має наймогутніший меч: слово правди, яке виходить із Його вуст. Цей меч слова Божого — могутній, бо проникає людину аж до серця, здобуваючи її для Царства Божого не насильством, а тільки силою істини.

Сила влади Христової це сила любові, а любов це дарування себе, цілого свого життя, аж до його пожертвування. Проти такої сили нічого не може зробити навіть наймогутніша земна влада, яка може щонайбільше відібрати фізичне життя, але не може відібрати внутрішньої свободи й любові.

Перед Пилатом, представником тодішньої

найвищої влади, Христос стверджує: «Царство Моє не від цього світу» (Йн 18, 36). Однак як це погодити з думкою, що Він нас, які живемо на землі, вже тепер «зробив нас царством і священниками Богові й своєму Отцеві» (Одкр 1, 6)? Зрештою, сам Ісус молився до Отця, аби не забирав нас із цього світу, тільки щоб уберіг від злого. А отже, як царство Христове може бути на цьому світі?

Тут немає суперечності: царство Христа не з цього світу, воно походить згори, від Отця. Однак воно зійшло з Неба на землю разом із його Царем — Сином Людським. Це царство правди, насамперед правди про його Царя. Це царство вічного життя, яке може вділити тільки Бог. Це царство святості, бо воно має міць освятити навіть грішників. Це царство благодаті, яку Він дарує тим, хто для цього царства трудиться. Це, зрештою, царство справедливості, любові й миру, бо охоплює всіх людей, які прагнуть справедливості, керуються любов'ю і будують мир.

Царство Христа не загрожує справедливій людській владі, але володарі світу цього постійно підозрюють, що це не так. Христос — Цар юдейський — був розіп'ятий на підставі закиду, що Він суперник цезаря, імператора, земного царя. Христос, у чиєму царстві не існує брутального насильства, був насильно впійманий і розіп'ятий.

Істина про Царство Боже перемагає попри все. Табличка над головою засудженого Ісуса на хресті містила фальшиве звинувачення, але все-таки провіщала правду: «Ісус Назарянин, Цар юдейський». Він, віддавши своє життя на хресті, дарував нам життя в Небі. Доброму розбійникові — можливо, убивці на землі — Він замінив смертну кару на входження до Царства. Сотникові, який бачив смерть Христа, дозволив дійти до правди. Саме так доброта Христа переламає спротив людських сердець, долає невіру в силу правди і добра.

o. Petro Oktaba